

Piparkoogimaal võib ka kuningaks saada

FOTO Reet Mändla

Õiguse piparkoogikuninga troonile istuda sai 7.a klassi noormees Andreas Pöder.

Seitsmendikud käisid jõulumeeleolu otsimas Atla mõisa piparkoogikuningriigis.

Luisa-Mirell Ivanov
Hanna-Liisa Vassar

Kolmapäeval, 7. detsembril sõitsime 7. klassidega pärast tunde Atla mõisa, kus meid ootas piparkoogikuningriik. Kella kolmest algas programm. Meile tutvustati piparkookide ajalugu, mille järel pesime käed ja valisime vanamoodsad savist vormid. Nende hulgas olid labakud, jõuluvanad,

karud, sead, tädikased, kompvekid ja muud tegelased.

Tainas, mida rullima pidi, oli üsna maitsev ning kuna ülejäägid lubati pärast ära süüa, siis hakkas tainas kohe vähehaaval kaduma. Seetõttu tulid paljud tegelased üsna kleenukesed.

Üldiselt kõigile väga meeldis. 7 -ndikud olid öelnud: „Mulle väga meeldib ja tainas on väga maitsev“, „Ma lootsin, et siin on rohkem tegevust“, „Minu meeolu on hea ja üsna

huvitav on siin“.

Nii kaua kui piparkoogid ahjus istusid, pakuti meile allkorrusel sooja glögi ja pirukat. Peale einet tehti meile väike viktoriin piparkookide ajaloo kohta, kust saime teada, et piparkoogid pärinevad Egiptusest ja palju muud huvitavat. Peale viktoriini läksime tagasi ülakorrusele, kus anti piparkoogid meile kullatuna tagasi. Kellel jõlutunnet veel ei olnud, leidis selle Atla mõisast.

Kliima soojeneb - mida teha? Lk 2

Külas oli kirjanik Katriina Libe. Lk 4

Intervjuu Kadi Linnoga Lk 6

JUHTKIRI

Vanamoodi jätkata ei saa!

Esimene trimester on juba selja taga ning teine sisse astunud. Praegu on imeline aeg meie erinevate vahvate tegemiste meenutamiseks.

Kohe oktoobri algul proovisid üheksandikut kätt õpetajaametis ja õppisid tuumafüüsikaalaseid teadmisi. Noorematele pole veel keegi varem teaduskonverentsi korraldanud. Novembris on meil külas käinud juba mitu kirjanikku: Katariina Libe ja Leelo Tungal.

Kaheksandad klassid käivad üheksandate klasside jälgedes kutsehariduskeskuses ja uurivad erinevaid õppesuundi, erinevalt varasemast terve nädal korraga.

Kogu koolipere käis igaaastase KIK-projekti raames loomaaias kolme kuu jooksul kogumas teadmisi nii elevantide kui ka marmosettide kohta.

Novembri lõpus üllatas meid kõiki esimene lumi, mis laulja Estini laulusõnade järgi pidi alati sulama, aga tundub, et see otsustas siiski jääda.

Soovime kogu toimetuse poolt häid jõule, uut aastat ja uuel aastal paneme veel võimsamalt edasi.

Toimetus

Täna, 9. oktoobril 2022, paistab päike ja õues on 15 kraadi sooja. Kaksikümmend aastat tagasi vanemate mälestuste järgi võis samal ajal juba lumi maha tulla ja jäädagi. Kas maailm meie ümber on tõesti nii palju muutunud? See on kindel märk kliimasoojenemisest.

Kliima hakkab soojenema aina kiiremini, sest põhjuseid selleks tekib üha juurde. Kõige suurem probleem on süsihappegaasi atmosfääri sattumine ja selle tõttu osoonikihi hõrenemine. Igasugused kahjulikud gaasid lendlevad tehaste kaudu õhku, kuna inimeste tarbimine on meeletu ja selle pärast on ka tootmine lõppematu. Mida rohkem rahvas tarbib, seda rohkem tehased toodavad. Selle tõttu on tohututes kogustes prügi, milles on ka inimesed ise süüdi. Ei hoolita sellest, kas praht visatakse õigesse kohta või lihtsalt metsa alla. Nii palju räägitakse prügi sorteerimisest ja sellest, mis saab prügist edasi. Miks visatakse ära materjale, mida

saab ümber töödelda? Rohkem oleks vaja leida võimalusi taaskasutuseks. Loomade ja looduse peale ei mõelda üldse. Kuna metsa all ja paljudes teistes kohtades on suurtes kogustes prügi laiali, siis tahavad loomad seda ka süüa. Loomadele on see aga väga ohtlik, sest mingid tepsid või muu sodi võib neile kurku või seedimisse kinni jääda ja nad võivad ära surra.

Kui aga kliimasoojenemise juurde tagasi tulla, siis see mõjutab samuti loomi ja inimesi. Temperatuuri muutuste korral kuivavad maailmas mitmed kohad ära või on just liiga vihmased ja nendes paikades ei saa enam saaki kasvatada. Kui ei saa toitu kasvatada, jäävad inimesed nälga ja hakkavad endale uusi elukohti otsima. Nii tekib erinevate rahvaste ränne. See tekitab sotsiaalseid ja poliitilisi probleeme. Üks võimalus on see, et võib tulla mäss, sest inimestele ei meeldi kui teiste riikide elanikud tulevad meie riikidesse elama.

Loomadel on elukohtadega samasugune probleem. Näiteks loomadel, kes elavad lõuna- ja põhjapoolustel on väga keeruline kuna jää sulab ning neil ei ole kusil olla. See võib põhjustada mitmete liikide väljasuremise.

Kliimasoojenemine tekitab ka suuri looduskatastroofe. Meeletud tormid - tuul tugevneb ja sajud sagenevad. Nagu enne välja sai toodud, tekivad pikad põuad ja tohutud üleujutused ning inimesed on sunnitud oma kodudest lahkuma.

See on mõtlemise koht. Kas on vaja toota nii palju ja lasta tehastest lõpmatult süsihappegaasi õhku ning tekitada meeletutes kogustes prügi? Kui tahame, et see maailm meie ümber kehtaks veel kaua, siis on viimne aeg suurteks muutusteks. Iga suur muutus algab aga väikestest sammudest

Anni Mari Sinijärv

Nooled iseloomustavad trende globaalse soojenemise tingimustes

Autor: IPCC ja Ülo Mander

Tuumaenergia on lahendus

Nagu planeedil on ka meie riigil praegu energiakriis, mille tõttu osa ei saa isegi vett keeta või ei julge kütet sisse lülitada, kuna see ajaks elektriarve liiga suureks. Me peame küsima, mis oleks lahendus hiiglaslikele elektriarvetele ja aitaks samas meie planeedil kliima soojenemist aeglustada, et ei kuivataks meie jõed ega hävitaks loomade kodud.

Paljud mõtlevad selle peale, mis aitaks meid selles kõiges. Kas lahendus võiks olla tuumaenergia? See aitaks meil toota omaenda elektrit ja muudaks meie riigi energiavajaduse teistest sõltumatuks. Eesti toodab praegu elektrit enamasti põlevkivi põletamisest, aga see on kahjulik loodusele ja aitab kaasa kliima soojenemisele. Me vajame elektrit kaugelt rohkem ja impordime seda suuresti Soomest ja teistest naaberriikidest. Meie

enda tuumareaktor toodaks meile energiat ja see vähendaks kasvuhooneefekti.

Tuumajaama vastased väidavad, et Eestis pole head kohta, kuhu tuumajäätmeid matta. Tegelikult ei teata, et enamikku jääkaineid, mis jääks tootmisprotsessist alles, oleks võimalik uuesti kasutada. Moodne tuumaenergiajaam ise töötab ahelreaktsioon tõttu: uraaniumi molekulid lõhenevad omavahel kiiresti metalltorus, mida saab väliselt kontrollida. Selle metalltoru ümber olev vesi soojeneb kiiresti, veeaur paneb tööle generaatori, mis toodab elektrit, vesi ise läheb tagasi veehoidlasse ja seda võib uuesti hiljem kasutada. Ka uraaniumit, mida läheb reaktsiooniks vaja, on võimalik uuesti kasutada.

Tuumajaam looks uusi töökohti, aga samas pole

meie riigis sellise haridusega inimesi, kes oskaksid neid ehitada ja hooldada, et seda töökorras hoida. Peaksime selliste ametite peale mõtlema, need oleksid tuleviku töökohad. Sellised inimesed tuleks koolitada ja see on väljakutse kõrgharidusele. Riikides nagu India, Hiina, Saksamaa, Prantsusmaa ja Venemaa on kümneid töötavaid jaamu, nii et teadmine nendest erialadest ei ole kaugel. Neis maades on odavamad elektrihinnad kui meil.

Ma isiklikult arvan, et tuumajaam oleks Eestis väga kasulik, kuna see muudaks meid teiste riikide energiast sõltumatuks see looks uusi võimalusi ja töökohti ning see vähendaks ka meie elektrihindu.

Robi Abel

Tuumaenergia kasutamise ohud

Elame ajal, mil kliimaga seotud probleemid mõjutavad inimkonda rohkem kui kunagi varem. Rohkem kui 40% maailma rahvastiku elu on mõjutatud kliima soojenemisest. Selle tõttu otsitakse viise, kuidas kliimat soojendavaid tegureid vähendada.

Ühe sellise lahendusena on välja pakutud energia tootmine fossiilkütuste asemel tuumaenergiast. Tuumenergia on küll sünikuheitevaba energia, kuid sellel on omad ohud, eriti sellisele väikesele riigile nagu Eesti.

Tuumareaktorid on keerulised ehitised, mis töötavad kõrge-

tel temperatuuridel ja surve-
tel. See nõuab põhjalike katsetele tuginevaid andmeid, et tagada tuumajaama ohutu toimimine igas olukorras. Seega on tuumajaama ehitamine keeruline, aega ja raha nõudev protsess. Lisaks on tuumajaamade ülalpidamine kallis. Praegu planeeritakse Eestis mere ja maismaa tuuleparkide ehitamist, mistõttu ei ole tuumajaama järgi piisavalt suurt vajadust. Arvestades Eesti riigi suurust ja majanduslikku olukorda, ei pruugi sellesse investeerimine olla majanduslikult tark otsus. Kuigi tänapäeva tuumajaamad

on oluliselt ohutumad kui vana tüüpi tuumajaamad (nagu Fukushima ja Tšornobõl), on siiski tuumajaam ohtlikum kui tuule- ja päikesepark. Ohtlikud on ka tuumajaamade jäätmed. Tuumakütuse jäägid on radioaktiivsed ja kõigile elusorganismidele väga ohtlikud. Uraaniumi tuuma lagunemiseks kulub sadu tuhandeid aastaid. Seetõttu tuleb kütusejääkide ladustamisel arvestada ohutu hoidmisega ülipikaks ajaks.

Tuumajaamad on ohtlikud ka riigikaitsele, kuivõrd on potentsiaalseks märklauaks

Õpilasesinduse veerg

Oktoobris alustas õpilasesindus uut tegevusaastat. Sel aastal kuuluvad esindusse Mila Maria Kotjuh 6.b klassist; 7.b õpilased Elsa Tihvan, Rasmus Soo, Märten Erik Arold, Luisa-Mirell Ivanov ja Hanna-Liisa Vassar; Kertu Valge ja Elisa Ilves 8.b ning Marta Udu ja Briina Metsallik 8.a klassist; 9.a klassi õpilased Tauri Tupits, Robi Abel, Disendra Klausen ja Karl Carlos Rõkk; Hanna-Liina Härma, Nelli Litvinjuk ning Loreena Jurtom 9.b klassist.

Lähtume oma töös ÕE põhi-eesmärkidest, milleks on õpilaste huvide ja arvamuste esindamine, soov kaasa aidata hariduse kvaliteedi, õpikeskkonna parandamise ja õpimotivatsiooni tõstmisele.

Oleme järgmisteks kuudeks välja mõelnud mitu tegevust. Novembris toimus nutijaht, käimas on ka küünlaümbriste jaht, käimas on helkurikontroll ja tulemas noorsootöö nädal. Detsembris korraldame pipar-koogilaada ja jõulupeo.

Luisa-Mirell Ivanov

sõja korral. Seetõttu peab nende kaitsmiseks ehitama väga kallid turvarajatised.

Ohuks on ka see, et tuumakütus ei kuulu taastuvate kütuste hulka. Seetõttu võib tuumaenergia kasutamine muuta ökosüsteemi ja rikkuda ökoloogilist tasakaalu.

Kokkuvõtteks tahan öelda, et Eestis leidub paremaid energia tootmise võimalusi kui tuumaelektrijaamad. Nii on meie riik kaitstud majanduslikult, riigikaitsele ja ökoloogiliselt.

Maelis Hints

Kirjanikuga kohtumine tekitas elevust

Viimastel aastatel kirjanikuna tuntust kogunud näitleja **Katariina Libe** julgustas noori proovima uusi asju.

Alissa Ivanova

4. novembril toimus koostöös Eesti Noortekirjanduse Ühingu ja Järvamaa Keskraamatukoguga projekt „Noortekirjanik iga nooreni“. Projekti raames kohtusid üheksandad ja seitsmendad klassid Katariina Libega, kes on pälvinud 2021. aastal Eesti Teatri Agentuuri näidendi-võistlusel peapremia ja Margus Karu romaani-võistlusel eripremia.

Kohtumisel rääkis ta, kuidas leidis tee kirjanikuks saamiseni alles koroonakarantiini ajal. Tuli juttu ka bakalaureusekraadist näitlemises, sarjast „Padjaklubi“, kust ta inspiratsiooni ammutab ja peagi ilmuvatest raamatutest.

Noori julgustas Katariina Libe proovima ja katsetama ning rõhutas, et ei tohiks karta niinimetatult rongist mahajäämist, kui kohe peale ei astu, sest alati tuleb järgmine rong, tramm või buss.

FOTO: Anne Kivimäe

Suured „Padjaklubi“ fännid **Annabel, Alissa, Grete, Anni Mari ja Eveli** koos kirjanikuga

Noorte arvates oli kohtumine väga huvitav ja rahustas nii

mõnegi noore kartuseid tuleviku ees.

Noored otsisid vastuseid aktuaalsetele probleemidele

FOTO: Anne Kivimäe

Rostyslav Tiora tegi ettekande Tšornobõli tuumajaamas juhtunud õnnetusest, õpetaja **Diana Alla** tõlkis räägitu eesti keelde.

Vahel võib koolis ka teistmoodi õppida ja lasta vanematel õpilastel nooremaid õpetada.

Alissa Ivanova

19. oktoobril korraldasid 9. klassid konverentsi 8. klassidele. Konverents oli lõpetuseks 9. klasside projektile „Tuumajaam Eestisse?“. Projekti raames tegelesid üheksandikud kooliaasta algul erinevates tundides (keeled, ühiskonnaõpetus, keemia ja füüsika) keskkonna ning energeetika probleemidega.

Tundides loeti tekste, koostati plakateid, tehti katseid ja arutleti aktuaalsete teemade üle. Õpetaja Kivimäe sõnul mängis aeg sellele projektile

omamoodi kaasa, sest elektri hind kasvas ja uudistesaadetes oli üha sagedamini juttu Eestisse tuumajaama ehitamise võimalusest.

Konverentsil oli kokku kuus ettekannet: „Vanamoodi jätkata ei saa!“, „Maailm on meie kätes“, „Tuumaenergia kasutamise ohud“, „Mis juhtus Tšornobõlis?“, „Tuumajaamad Saksamaal“ ja „Tuumaenergia on lahendus“. 8. klasside õpilased kuulasid ettekandeid tähelepanelikult ja tegid märkmeid, et sellel teemal oma seisukoht kujundada. Konverentsi lõpus oli väike teadmiste kontroll Kahoodi näol ja kolme parimat autasustati kooli pastakatega.

Gümnaasiumi ajalehe Novus juures tegutsevad ka meie kooli lõpetanud noored

FOTO Paide gümnaasium

Koolilehe Novus tegijad kohtuvad igal kolmapäeval, et koolieluga seotud probleeme arutada.

Huvi ajakirjanduse vastu ei ole gümnaasiumis õppima asunud noortel kadunud.

Grete Torp

Meie kooli kevadel lõpetanud Triin Tiits, Iris Papstel, Dagmara Gareev, Marianne Kalvik ja Laura Kookmaa on sellel õppeaastal asunud tegutsema Paide gümnaasiumi koolilehe Novus toimetuses.

Võrreldes meie OliOniga on tegemist hoopis suurema toimetusega: nende tiimis tegutseb 16 liiget, neist kaks on küljendajad ja kolm fotograafi. Leht ise ilmub kaks korda aastas, kokku saavad kõik noored tegijad üldjuhul kolmapäeviti.

Meie toimetuses on koos kaastöölisega vähem kui kümme tegijat, samas oleme siiani suutnud aastas kolm numbrit välja anda. Muidugi ei ole meie leht kaugeltki nii mahukas ega lood nii pikad kui Novuses.

Marianne Kalvik rääkis, et liitus toimetusega, kuna saab seal pildistamise eest valikaine-punkte. Samuti soovib ta 11. klassis enda uurimistöök midagi sarnast teha ja usub, et ajakirjanikutööst on selleks kasu.

Yaroslav tegutseb Poolas

Kevadel meie koolis õppinud ja nüüd Poolas õppiv Yaroslav Sumenkin osales Ameerikas Dallase linnas toimunud seinaronimise MM-il.

Tauri Tupits

Eelmise kevade viimases numbris kirjutasime meie kooli 8.b klassi Ukraina noormehest Yaroslav Sumenkinist, kes läks mai keskpaiku Poola treenima, et valmistuda Dallases toimuvateks maailmameistri-võistlusteks seinaronimises U16 vanusegrupis.

Kevadel rääkis ta sellest, et soovib oma eelmise tulemuse MM-il (19. koha) parema vastu vahetada.

Sealne võistlus lõppes tema jaoks kahjuks halvasti. Mõlemal katsel kukkus Yaroslav alla. Ta ise selgitas juhtunut tugeva pingega. „Mul ei ole sõnu sellele, mis juhtus. See oli hämmastav kogemus, oli tore kohapeal olla. Ma ei tea, mis mulle sisse läks. Olin moraalselt pinges,“ sõnas Yaroslav.

Võistlustel saavutas ta 22. koha 23-st. Lisaks soovis ta Ukraina tüdrukutele õnne, sest nad said 1. ja 2. koha oma vanusegrupis.

Praegu õpib ja treenib Yaroslav Löuna-Poolas Gliwices. Täpsemalt saab lugeda ja näha kõike Yaroslav Sumenkini Facebooki seinalt.

intervjuu

Yaroslav sammub kõigele vaatamata tähtede poole

Seoses Vene-Ukraina sõjaga on meie kooli tulnud mõned uued õpilased. Yaroslav on üks neist. Ta on väga andekas noor sportlane, keda senised raskused pole takistanud oma sportlaskarjääri edasi arendamast. Praegu treenib Yaroslav maailmameistri-võistlusteks juba Austrias.

Laura Kookmaa

Kust täpsemalt Sa Ukrainast pärit oled, kas sõjategevus oli juba sinna jõudnud? Kellega koos Eestisse tulid?

Ma tuln Nikolopi nimelisest kolhoosist, mis asub Dnepropetrovski maakonnas. Seal lähedal on Euroopa kõige suurem aatomielektrijaam, mis on väga jõhkralt venelaste tekkimise suur oht. Kui saime sellest aru, siis sõltasime minema. See paikond on ajalooliselt tuntud kui "Vie mõlga pealinn", sest seal vaifiti Bõgdan nimeiltski Ukraina pealüksiks. Aga nüüd on teisel pool jõe Ergodani linnas okupantide väesad. Väed ei ole veel jõudnud minu kodulinnani. Selleks et jõuda ületama jõe, kuid nad ei saa seda teha, sest Ukraina armee peab survele vastu.

Kuidas Sa just meie kooli sattusid?

Eestisse tuln koos ema, venna, ühe jaleiste sugulastega. Elasin kunstikoolis Lailal Läänaval 33 paar nädalat. Seal sain keht alustada meid ja teisi ukrainlasi. Seal tutvusime ka ühe linnavalituse inimesega, kes vastutab meie õppimise eest. Tema aitas meid kooliga. Kurja tulime esimestena, siis valisime meie kooli, mõned läksid teise kooli.

Ukrainas tegelesid Sa seinaronimisega, miks Sulle see meeldib? Kui kaasa Sa sellega tegelelend oled? Kuidas sulle spordiga alustasid/tuttavaks said? Kas tul on seinaronimise osas ka edaspidine tulevikuplaan?

Meie linna lähedal on metallurgia-tehas. See rajas enda juurde spordiklubi, kus on erinevaid võimalusi harrastada jalgballi, hüvõimlemist, lauatennist, seinaronimist ja muud. See Olen spordiklubi on nagu suur pere.

Ukrainas tegelesid Sa seinaronimisega, miks Sulle see meeldib? Kui kaasa Sa sellega tegelelend oled? Kuidas sulle spordiga alustasid/tuttavaks said? Kas tul on seinaronimise osas ka edaspidine tulevikuplaan?

Meie linna lähedal on metallurgia-tehas. See rajas enda juurde spordiklubi, kus on erinevaid võimalusi harrastada jalgballi, hüvõimlemist, lauatennist, seinaronimist ja muud. See Olen spordiklubi on nagu suur pere.

Kas Eestis on sind mõnes mõttes üllatanud? Kui palju see Sinu kodukohast erineb? Kui tulime Eestisse, siis ütutas mind, et sin on nii külm. Sooge

asju me kaasa ei võtnud ja sellest oli väga kahju. Ika imestamise, kuidas inimesed meid aidata tahavad, arvasime, et peame hakkama elama tänavatel, aga inimesed tulid meile appi. Toodi riideid, toitu, lastele mänguasju. Me le tea, kuidas me saaksime neid tänada. Eestis on Ukraina omadest väga erinevad seadused, mis puudutavad jälgimata ja tõkerattaga sõitmisest kiivrite kandmist ning prügi sorteerimist. Muudet avaldasid sõnu, et Eestis on palju kallimad kui Ukrainas, kartime, et me ei leia tööd, ega saa osta toitu. Üllatas keel, sest see erineb palju muile tuttavast keelest. Meil avaldas muljet, et Eestis on PALJU metsa ja kõik kitarivad küttepuiduga. Kui Ukrainas kuhugi sõita, siis on teede ääres kõigjal näha ainult nisupõldi, aga sin on mets, mets ja veel kind mets. Kui olime elanud Eestis kaks kuud, harjusime sinne eluga. Hindadega, inimestega. Sa võid siin elada, aga sa ei saa seda nimetada koduks. Sul pole siin mitte midagi, ei sugulasi, sõpru ega midagi, mida oled oma riigis teinud aastaid, kodu, karjääri, tööd. Võib olla kui etakäime siin paar aastat, jääksime siia, aga nüüd tahame kõik koju, et me elatame kindlasti oma maad üles ja veegi paremaks.

Oli&On
6

Kadi Linno teekond õpetajaks oli käänuline

Kadi Linno alustas meie koolis sel sügisel kooliteed koos 1.b klassiga. Ta vastas meelsasti meie küsimustele.

Elsa Tihvan

Kust olete pärit? Kas Paidest või mujalt?

Olen pärit sellisest kohast nagu Särevere, mis asub Türi külje all, kui hakata Pärnu poole sõitma. Paidesse sattusin kooli ajal üsna sageli, nii et ega see kant mulle ka võõras pole.

Miks tahtsite saada just õpetajaks? Kus omandasite hariduse?

Ma nii kohe väga ei tahtnudki saada. Lõpetanud ära Türi majandusgümnaasiumi (praegune Türi ühisgümnaasium), puudus mul igasugune ettekujutus kelleks või milleks lähitulevikus hakata. Ainus, mida teadsin, oli see, et tahan näha elu väljaspool Eestit, saada välja senisest rutiinist ning teha õppimisse paus. Selleks kandideerisin lapsehoidjaks Rootsi, kus veetsin ühe aasta. Sain hulga häid sõpru, külastasin Põhjamaa kauneid paiku ja omandasin keele, mis andis head eeldused järgnevateks valikuteks.

Mulle oli seda vaheaastat vaja, et tekiks üldse soov edasi õppida. Tulnud Eestisse tagasi, võtsin ette oma gümnaasiumi lõpueksamid, uurisin erialasid ning mõtlesin oma isikomadustele, et mis laadi valdkond mulle üldse sobida võiks. Kõige eelneva taustal leidsingi ennast Tallinna ülikooli klassiõpetaja eriala katsetelt, mis läksid õnneks edukalt.

Kui kaua olete õpetajana töötanud?

Sellega on selline lugu, et kuigi ma lõpetasin ülikooli 2014.

aastal, siis õpetajana tööle asusin alles 2021. aasta märtsis. Klassiõpetaja eriala koos kõrvalerialaga kestis Tallinna ülikoolis kokku viis aastat ja selle aja jooksul läbitud praktikad erinevates Tallinna koolides näitasid koolielu häid ja mitte nii meeldivaid külgi ning noore inimesena ma tundsin, et olen (veel) liiga rumal ning mul puuduvad piisavad teadmised ja oskused, mida lastele edasi anda. Tunnistan ausalt, et ma lihtsalt ei julgenud kooli tööle minna, sest õpetajaamet on minu silmis üsna vastutusrikas. Hoolimata sellest, et praktikad läbisin edukalt ja tagasiside minu tööle oli julgustav, siis leidsin, et on valutumaid ameteid, kus ennast teostada. Seetõttu töötasingi pikalt Tallinkis ja hiljem trükikojas, kus sain praktiseerida oma rootsi keelt. Õpetajaametile lähim kogemus oli täiskasvanutele rootsi keele kursuse andmine ning suviti noortelaagris õpetajaks olemine.

Kuidas sattusite just meie kooli?

Mõeldes tagasi oma senisele elukäigule, siis pean tõdema, et õiged asjad on minuni jõudnud kuidagi õigel ajal ja sageli siis, kui seda kõige vähem ootan. 2020 lõpetasin töösuhte oma senise tööandajaga ja mõtlesin, et kui nüüd peaks otsitama Paides või selle lähimbruses õpetajat, siis lähen ja proovin. Tunne oli õige, soov oli tekkinud ja vanusega oli ka julgust juurde tulnud. Ei läinudki väga kaua aega mööda, kui Paide Hillar Hanssoo põhikool otsis abiõpetajat. See tundus lihtsalt ideaalne pakkumine, sest andis võimaluse kooliellu sisse elada, samas aga ei

eeldanud veel väga suurt iseseisvust ja vastutust. Kuna ma täna neid vastuseid siin kirjutan, siis võib eeldada, et tööintervjuu läks edukalt ja mingil põhjusel leiti, et ma võiksin pakutud positsioonile sobida. Ma ise olin selles väga veendunud :). Olin kuulnud kunagi head ütlemist, et kui otsite oma ellu väljakutseid, siis hakake põhikooliõpetajaks.

Olete varem töötanud väikeklassis, nüüd olete 1.b klassi juhataja. Millised on muljed pärast esimesi kuid?

Muljed on meeldivad. Mulle väga meeldivad mu õpilased. Nad on mulle juba nii palju rõõmu valmistanud ja loodetavasti tunnevad ka nemad heameelt oma õpetaja üle. Loomulikult on raskemaid ja keerulisemaid päevi ning olukordi, kuid ma pole siiani veel kahetsenud oma otsust võtta esimene klass. Pean aga tunnustama, et see, kuidas ma oma peas kogu seda klassi juhtimist ja õpetamist ette kujutasin ning mis on reaalsus, siis paraku nii filmilik see argipäev ikka pole. Ma olen tunduvalt konkreetsem ja tõsisem, kui ma arvasin end olevat. Kuna mu õpilased on elus ainult üks kord esimese klassi lapsed, siis ma väga loodan, et nad jäävad seda aega positiivselt mäletama. **Mis on teie hobid, millega tegelete vabal ajal?** Mulle meeldib aega veeta

Kadi Linno kooli sünnipäevanädalal 80ndate riietes

FOTO: Elsa Tihvan

oma perega. Sõidame sageli Eestis ringi ja aeg-ajalt külastame mõnda välisriiki. Argielu olmemuredest aitavad välja tulla raamatud ja filmid ning kokkusaamised sõpradega. Mõned korrad nädalas käin trennis.

Millises trennis? Ringtreeningus.

Mis Teid praegu kõige rohkem muretsema paneb?

Õigem oleks küsida pigem kes. Inimesed - ma ei tea, kas alati on olnud nii palju rumalaid, pealiskaudseid ja räuskavaid inimesi meie ühiskonnas või paistab see tänu (sotsiaal)meediale lihtsalt rohkem välja...

Ma üldiselt püüan keskenduda asjadele, mis sõltuvad minust ja kui on olukordi, mida ma muuta ei saa, siis ma pigem oma aega sellele ei raiska. Mu elus on väga palju head ja ma keskenduks pigem sellele. Õeldakse ju, et muretsemine on nagu kiiktool - annab tegevust, kuid kuhugi ei vii.

Piparkoogilaat

20.12.2022

Teisipäeval, 20.12.22 pikkade vahetundide ajal
toimub kooli fuajees/koridorides Piparkoogilaat.

Registreeri ennast

stuumiumi suhtluse kaudu vajutades

lingile. Registreerimise tähtaeg on

15.12.2022 kell 00.00

Peale Piparkoogilaata täida ära laada
tagasiside küsitulus.

JÕULUD

PHHPK 2022

16.12

1. kl Jõulupidu
kell 12:00

19.12

Stiil: Päkapikk

Kui lund on, siis toimub
lumelinna/lumeinimeste
ehitamine 3.-4. tund
Jõulupidu 2.-3. kl kell 11:00.
Jõulupidu 5.-6. kl 16:00

20.12

Stiil: Jõuluhommik

Piparkoogilaat pikad
vahetunnid
Jõluball
7.-9.kl kell 18:00

21.12

aktus aula juures õues
kell 8:30

JÕULUMUUSIKA

5.-20.12 PIKAD VAHETUNNID

Õpetajate päeval said rollid vahetatud ja muret ning nalja oli mõlemal poolel. Õpetajad käitsid oma sotsiaalmeedia ohtudest rääkival loengul ja praktilisel noorkotkaste koolitusel nagu lapsedki: esitasid igasuguseid küsimusi.

Hanna-Liisa Vassar

Bla-bla-blaa... Ma väga lootsin, et ei pea seda igavat direktori juttu ajama.

Mul on teie üle võim!

Tere hommikust,, lapsed!

Oi, kui ilus sein!

Lapsed on kohtavad, mul on närvid täiesti läbi!

Anna neile raha, äkki jäävad tasa.

Kuidas nad siin olla suudavad?

Naerata! Ta läheb siis ära...

Oi... see on küll raske!

FOTOD erakogu

TOIMETUS

Reporterid-toimetajad: Grete Torp, Alissa Ivanova, Tauri Tupits, Karmely Eliis Tegelmann, Elsa Tihvan, Hanna-Liisa Vassar, Luisa Mirell Ivanov

Kaastööd: Robi Abel, Maeliis Hints, Anni Mari Sinijärv